

## ИСПРАВКА

У „Српском архиву” из 2005. године (год. 133) у свесци 1-2, на странама 106-109, објављен је изврстан чланак „Др Лаза К. Лазаревић – књижевник и лекар (1851–1890)”, аутора Александра Лешића и Марка Бумбаширевића. Приликом постављања овог чланка на веб-сајт растко.нет/медицина, примећено је да је на слици 2 (стр. 106) означено да је реч о монголском издању приповетке „Први пут с оцем на јутрење”, што, међутим, ње тачно; језик и азбука су – јерменски.

Превод Лазаревићеве приповетке „Први пут с оцем на јутрење” објављен је први пут на јерменском 1890. године, али посредно, као превод из петербуршког часописа „Весник Европе” за 1888. годину. Књига која је приказана на слици 2 такође је превод са руског на јерменски, али је њен наслов „Мој отац”. Преводилац је, пак, скривен под иницијалима „С. Г.”. У

јерменској штампи је др Лаза Лазаревић прозван – „српским Тургењевом”. И још неколико његових приповедака, а не само та, имале су завидан успех. (Детаљније: Ашот Овакимијан „Срби и Армени – културне и књижевне везе од краја XVIII до почетка XX века”. Издавачи: Српско-арменско друштво, РТС и РТБ, Београд, 1993, стр. 144-145.)

Према писању проф. др Анађана Саркиса Граировича, књижица није штампана у Јеревану, главном граду Јерменије, већ у Шушију, некадашњој престоници Нагорно Карабаха, која је у бившем СССР била аутономна област у оквиру Азербејџана, иако је реч о древној јерменској земљи.

*Проф. др Брана Димитријевић  
и Зоран Стефановић*